

Nyhedsbrev 32, januar 2015

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,_etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf_21.pdf etc. Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagten's Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på. Hvis man ønsker at støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

ER DE VANVITTIGE ELLER HVA?

Jeg kan snart ikke følge med mere. Den mentale proces at forstå dansk politik er blevet for tung og for svær. Mere af det der ikke virker; bomber over islamister og andre fæle folk. Det står i aviserne – det er uundgåeligt, selvom de nok helst var fri for at formidle det; krigene i Afghanistan, Irak og Libyen har indtil videre været eklatante fiaskoer... og mellem os jo faktisk mere end det; kriminelle krigsforbrydelser.

Eller er det kun mig der ser det qua min perception, og alle Sofajensen'erne og Smartfon-strup'erne, de ser ikke noget. De ser spindoktorernes forsikringer om at DENNE GANG bliver det anderledes, og så bomber vi over Irak igen, vi MÅ jo redde de stakkels mennesker der er udsat for denne brutale nye bevægelse; IS. Og vi må tilbage til Afghanistan fordi deres marionet-regering ikke kan kontrollere landet uden NATOs tilstedeværelse. Og det hele er pakket ind i selvkørende retorik. Jeg kan ikke kapere det mere.

Men så i FredsVagten valgte vi på Inges anbefaling at studiekredse ud fra en beretning af Simi Jan; en urdu-talende dansk journalist med pakistanske rødder og afghansk udseende: Til te hos Taleban, hedder den. Meget interessant bog fordi hun kan komme om bagved vores embeddede fordomme om pashtunerne, talebanerne, pakistanerne etc. Det var det samme med Nagieb Khajas: Historien der ikke bliver fortalt! Han arbejder jo ud fra samme forudsætning, og det undrer mig lidt at Simi Jan slet ikke nævner ham... men han nævner vist heller ikke hende i sin bog. Hmm, det kan man så fundere over.

Simi Jan skriver det også igen og igen; håbløsheden i vores kultur-arrogante overgreb på noget vi overhovedet ikke forstår. Selvfede tror (angiveligt) vore politikere (og således vi; deres demokratiske folk) på at vi bare kan omplante vores kultur i deres sjæl. FredsVagten sagde det fra starten og vi siger det igen; krig er IKKE løsningen.

Det er som om dansken godt ved det, men ikke kan finde vejen ud, selv om det er evident for den der ser, at demokratiet er i stærkt forfald.

Og dog opretholder vi illusionen om det demokratiske retssamfund. Vi VIL tro på det.

Jeg blev inviteret af Clement Kjersgaard til at se hans Deadline af 2. oktober om netop den da kommende indsats mod IS. Til sidst fik jeg provokeret ham til at svare mig ved at henvise til Øbergs afvisning af at igen deltage i hans program som legitimerende nar (min fortolkning).

Okay så så jeg anviste program hvor det var Bjørn Elmquist der spillede rollen Øberg ikke mere gider. Jamen Clement Kjersgaard havde da ret; han var aldeles kritisk overfor de nye bombetogter mod Islamisk Stat... NU det mest brutale siden Hitler, eller var det Hussein, eller Gadaffi; dæmoniseringen fodres af rædselsfulde tv-billeder. Dem skal vi se, men vi skulle ikke se for meget til rædslerne i Gaza, eller i det hele taget Palæstina, eller Congo eller ...

Sofajensen nupper endnu en småkage i sin medfølelse og spindoktoren en cola (Coca naturligvis... Zero naturligvis, man skal jo ikke blive for fed heller)

Og alligevel var jeg ved at få kvalme over at svære og tunge politiske emner forvandles til underholdning. Det skrev jeg tilbage til Kjersgaard og så var det slut med den kommunikation.

Jamen jeg kan godt forstå ham... hans job er at holde sig indenfor rammerne af hvad magthaverne

repressivt tolererer for at bevare illusionen om ytringsfrihed og demokrati. Hvis han ikke gør det har han snart ikke noget job ligemeget hvor dygtig han er.

Det er jo ikke så jeg påstår at der sidder en edderkop; en oligark, og trækker i alle trådene. Det er bare den almene konsensus i samfundet om at det er sådan det er. Og hvis det ikke er underholdende gider vi det ikke... der er jo heldigvis 37 andre kanaler. Så det eneste en velmenende mand med talent kan håbe er blot at rykke grænserne en lille smule.

Men det er helt grundlæggende håbløst at kæmpe mod vinden og vejr møllerne, de bygges op hurtigere end vi kan rive dem ned. Simi Jans beretning har samme problem hvor hun ind i mellem sin kritik af vores kultur-arrogance også følger de magthavere der udstikker linjerne og fx ikke stiller spørgsmålstegn ved 9/11-forklaringen. Jo hun bruger naturligvis det journalistiske kneb at citere pakistanere for at 9/11 var inside-job, men hun kan ikke selv udtrykke en sådan mening; det er en præmis.

Og så kører det videre. TTIP truer. Fracking truer. Nedskæringer truer; livet er kun noget værd hvis det kan kapitaliseres. Nye krige truer; oprustning i Ukraine. Ja I ved det godt. Selv en konservativ yngre kvindelig folketingskandidat indrømmer i Helsingør Dagblad at krigene kun forværrer de globale konflikter, forværrer 'terrorismen', og ALLIGEVEL konkluderer hun at vi må følge vore allierede i NATO, dvs USA.

Alle ved godt at USA er en ekstremt voldelig nation, løgnere og hyklere, og ALLIGEVEL følger vi i hælene på dem, og trøster os vel ved deres kulturelle mangfoldighed der også frembringer så meget godt. Men som stat er USA mere end modbydelig, den er reelt dødsdømt efter sin gene standard.

Og jeg sidder endda her i den danske konsensus og har det godt i min villa i Nordsjælland, i et pænt forstads kvarter med flinke naboer der har vænnet sig til mit permanente fredsflag i flagstangen lige ud til et meget befærdet stisystem, fast arbejde og sød familie.

Alle vore følelser omkring det er forskellige ifølge vore forudsætninger, det er jo derfor FredsVagten har grundreglen om alles lige ret. Det her var så et lille lomme filosofisk frustreret hint til mine følelser mens december-regnen pirker mod mit tagvindue.

HVERDAG

Der er ikke sket meget mens efterårsmørket faldt på. Det har været et uhyggeligt mildt efterår... nåhja vi havde jo i 3 uger i november 2 gæster fra antropologi-studiet ved CSS: Heidi og Carina. De introducerede sig primo oktober og hørte om vi ville stå model til et antropologisk metode-studie. Vi syntes i FredsVagtens forum at det lød da sjovt og nyttigt, som endnu en måde at udbrede vores budskab. Og omkring 10 af os meldte os til at indgå i deres interview-række. De kom på FredsVagten hver dag i 3 uger og til sidst opgraderede de sig til optagelse i 'den indfødte stamme' (os :-)) ved at tegne sig for en selvstændig fredsvagt.

Vi diskuterede forbigående om det var reelt at de så var fredsvagter, men på den anden side; Alles lige Ret! Så de fik hver et medlemsmærke, og invitation til vores fællesmail som de dog ikke har indløst. Nu har de jo travlt med at konkludere på deres felt-undersøgelser. Vi glæder os til at se resultatet.

RESPIRATOREN

Der var hen gennem efteråret forskellige småmanifestationer; respiratoren kører endnu. Og jo! det er hyggeligt nok men jo ikke ligefrem opvisninger i politisk styrke. Der står vi max 200 til Folketingets åbning 7. oktober med en ambition om at 'spærre Borgen af'. Tjah mange succesfulde bevægelser startede i det små, men hvor vi for 13 år siden havde vilde visioner om FredsVagten's potentiale til at blive en massebevægelse, må vi jo indrømme at det ikke helt er gået sådan. Så jeres ærede lever for at plante træer, men ser dog ikke lyst på håbet om at de vokser op.

Vi som er aktive i alle de gamle 70'er-bevægelser bliver jo ældre i samme takt. Vi ved ikke hvor de unge er. Eller vi ved nok noget; de er vokset op med en social og materiel tryghed som de tager for givet. De ser ikke at grundlaget for deres tryghed udhules under benene på dem.

SKAL da skoven brænde for Fugl Fønix kan genopstå?

Men som sagt planter vi træer, og vi ler og vi ser hinandens søde øjne; lever livet mens vi har det og vil gerne ved afgangsdagen kunne stå inde for det vi har gjort... sådan har jeg det.

KULTURNAT

Det meste kultur der passerer FredsVagten den aften går jo ud på at se salonerne hvor MF'erne gebærder sig, så her vil vi hellere vise hvordan et par mere ukendte FV'er gebærder sig. Jeg havde taget mit lille batteri-anlæg med og foredrog diverse sange for det tvangsindlagte publikum i køen der jo sneglede sig forbi vor stand. Hyggeligt som sædvanlig i gode fredsvenners lag; her selfie med Martin vor altid trofaste.

Og dagen efter ser vi kulturens bagside; det arrogante forhold til fællesskabets tarv; affaldet – la lortet være.

Det er en del af samme tendens som jeg ser det; individets afvisning af fællesskabets tarv. USA er jo en nation der netop bygger på denne afvisning idet amerikanerne er et folk der drog ud netop for at slippe for snærende traditioner, kulturelle bånd... Og de havde ret i mangt og meget i forhold til de stivnede feudale traditioner i Europa (primært), men det er tippet over. Det er fællesskabet folket skal fatte at de skal genkalde sig. Men endnu beder det propflydende opinionsbærende bedre borgerskab til guden Mammon, og dens templer; bankerne. Endnu tror de på at USA's suveræne militærmaskine kan sikre dem deres fortsatte ubæredygtige velstand.

13 ÅR

Jo 13 MÅ være et uheldigt tal. Aldrig har det før været så surt vejr på en årsrunding. Og der var jo endda arrangeret en demo mod den nye krig mod IS i Irak; Kobané er nu et sted i verden vi alle kender. Jeg stod vagten fra kl 10 og smed de sorte klæder over vore flag og opslagstavler.

Inge havde til dagen printet en statistik over de forskellige partiers stemmegivning for og imod krig.

Jeg sir jer det var vådt.

Hen ved middag ankom arrangørerne til eftermiddagens demo. Jeg var så våd allerede at jeg sagde: GÅ HJEM!, der kommer ikke nogen!, men det afviste de heldigvis og på forunderlig bagvendt vis blev det faktisk en smådemo af de bedre.

Der var suppekøkken under en kæmpeparaply. Alle var i regntøj men oppe på scenen i vognen var der jo relativt tørt så ikke elektriciteten knaldede ud. Fri Galaxe spillede deres gode rock med den søde og friske Lisette som frontfigur... her med sol!

Og Ron med sit skilt med støvle og det hele... det er ikke kreativiteten der skorter på, men på et materielt betinget fællesskab.

Det er et livsvilkår og denne gang vendte vi regnen ryggen og hyggede os under paraplyerne med gode venner og god suppe.

21. oktober

Heine Holger Kridtbandit har jo inspireret FredsVagten til nye metoder, og således fik jeg et par dage efter årsrundingen lejlighed til at præsentere de jakkeklædte herrer for det helt enkle uimodståelige budskab: FOGH LØJ LODRET

Dette budskab er for mig det vigtigste... at lyve for Folketinget har før fået regeringer til at falde, og denne gang er det om nødvendigheden af krig

3. november

Så er vores studerende begyndt, første dag i 3 uger. Godt med tøj på, havde vi advaret; FredsPladsen er et koldt sted.

Minna, Carina, Michael og Heidi... som sagt var november mild, men lufferne er på :-)... man lytter til de 'indfødte'.

Det var rigtig hyggeligt at være studieobjekt.

Og imens besluttede jeg medio november at udskifte det gamle Peace on Earth skilt, idet jeg genbrugte en af de gamle opslagstavler

HVERDAGEN

Det er jo ikke kun vort daglige virke på pladsen. På mailen kommer der mange guldkorn og gode links. Umuligt at gengive her; man kan ikke dokumentere hverdagen – den er for stor og mangfoldig. Men i FredsVagten udveksler vi mange ting på gruppemailed.

I efteråret var der en svensk kunstner der slog sig op på at han blev censureret for at svine Islam til, ligesom i sin tid Muhamed-tegningerne. Hykleriet var i højeste gear. Inge skrev:

Jeg ser heller ikke "1864" - med den gamle sure Monrad og de nationalliberale og deres krige. Stakkels Grundtvig måtte på et tidspunkt opholde sig i exil i England fordi borgerskabet og præsteskabet (biskopperne) ville ham åndeligt til livs. Ham så jeg hellere en film om ! Så skulle jeg nok komme i biografen ! Der er også lavet en meget smuk film - af Bille August vist - om Lykke Per .

Måske skulle jeg som offentligt ansat prøve at bruge min ytringsfrihed til sådant - men den eneste jeg har forsøgt at skandalisere er højesteretdommer Jens Peter Christensen - men dét må jeg så kun i begrænset omfang . I hvert tilfælde ikke på Frederik d. 7 'ende statuen. Men hvis jeg nu tegnede højesteretsdommeren sat på hjul og stejle mens jeg tisede på ham - så var jeg måske pludseligt blevet "kunstner" - oven i købet "en kunstner der bryder et tabu " .

Nåeeeh giiiiiiider ikke at beskæftige mig med det såkaldte "trykkefriheds-tisse -selskab" de er da simpelthen for små i skoene hva' ?

Så venligst : ikke send mere om Trykkefrihedsselskabet og Dan Parks pisserier.

← Vi har jo besluttet at få kuffert igen. En fæl terrorist ku jo lissågodt anbringe sin bombe i vores pose... men så har vi opdaget at den ikke egner sig til bandit-kridt... og der er også andre steder det kan være

FREMTIDEN

Du skal plante et træ. Du skal gøre en gerning, som lever, når du går i knæ... (Piet Hein 1948)

Vi fortsætter vor glade lille spire. Med Kristian som opslagsmester med stigende kompetence :-) og udtrykt anerkendelse.

For 13 år siden, da vi havde været i gang i 2 måneder, tænkte jeg at vor lille spire ville vokse sig stor og kraftfuld til foråret. Nu ved jeg at det var forbigående, men den er dog stadig utroligt sej og holder ud. Det er ikke så det vælter ind med nye stabile vagter. Der er nogle, men også nogle wanna be's som desværre tenderer mod at forsvinde igen.

I det kommende år skal der være folketingsvalg... har vi nogen at stemme på? Selv Enhedslisten bliver bløde i knæene i visse situationer hvor propagandaen er så højgearet at de ikke kan sige nej. Det så vi i Libyen-bombningen, og igen ved IS i Irak her i forgangne efterår. Christian Juhl, deres udenrigsordfører, blev degraderet fordi han offentligt udtalte at man måtte forhandle med IS. Huhh, man forhandler ikke med terrorister.

Vi hænger fast i dyndet af terrordiskursen.

Jeg havde en laaaaang mail-diskussion, med en tilhænger af Enhedslisten, om 9/11 hvor han mente at Inside Job-beskyldningen var afsporende for den politiske kamp, bl.a. mod krigene.

Ikke desto mindre har vi her i december set Cheney brokke sig over afsløringerne om CIA-tortur, med at det var nødvendigt efter 9/11.

Som jeg ser det; vi kan ikke undergrave deres politik så længe de uantastet kan basere deres spin på 11. september; terrorbekæmpelsens hellige nødvendighed; målet der helliger midlerne.

Min harme stiger igen til fortrængnings-nødvendige højder når jeg i MX mainstream-presse i toget læser dette. Den morderiske krigsforbryder har STADIG autoritet.

Og ligeledes har jo Fogh den Forfremmede, nu Foretagsomme. Her har vi en af hans loyale medløbere MF Jan E Jørgensen V, der 19. november fordømmer Frank Grevil. Den satte jeg op med en kommentar.

Medio december fik jeg en anmodning fra min gode ven CirkusKarsten om at gi JEJ 'tørt på' på Grevils vegne... jeg svarede med kopi til Frank, som sendte en tak et par dage efter.

kære Karsten

Jeg har lamineret og opsat hans 'landsforræder' citat på FredsVagtens opslagstavler, og ydermere for nogle dage siden indleveret samme som personligt brev sammen med kommentar om hvor dum han er (JEJ)

Det er SÅ langt ude.

Han kom en dag for nylig med en fotograf og spurgte om de måtte ta billeder af mig, så fandt jeg ud af at han er MF'er for Venstre - og så havde jeg ham... qua at det var en fotoseance ku han jo ikke komme væk fra mig og mine anklager mod Fogh og hans parti, pt ledet af fadbamsen. Han smilede - der var jo fotograf... arh det var sjovt, og sørgeligt tragisk.

Dagen efter jul kom sneen og dækkede opslag.
Og 2. juledag frosten så bannerne knirkede når de
sku foldes ud.
Vandpytterne nåede ikke at forsvinde før de
bundfrøs i løbet af natten og blev til skøjtebaner.

GODT NYTÅR
Så med et smukt
højtryksvejr 2.
Juledag – en
MEGET stille dag,
vil jeg hilse jer alle
et godt nytår, hvor
vi må håbe at et
eller andet vil ryste
Svinedemonarkiet
Danmark (honnør
for fanen!!!)
ud af sin
krigsbegejstring.
Dumhederne
overgår min
fatteevne.

Bo Richardt
Jeres ydmyge